

ת"פ 6073/11/16 - מדינת ישראל נגד רחמים מנחם כהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 6073-11-16 מדינת ישראל נ' כהן

לפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי

הנאשם
רחמים מנחם כהן
נגד

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שהתגבש לאחר שמיעת פרשת התביעה ומתן החלטה בטענת זוטא. במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום לקולא במידה לא מבוטלת, בכך שנמחק ממנו האישום השני שעניינו שיבוש מהלכי משפט, תוקנו לקולא עובדות האישום הראשון ונמחקה הוראת החיקוק המחמירה של לקיחת שוחד והוראת חיקוק נוספת של גילוי בהפרת חובה. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יופנה לשירות המבחן ולא התגבשו הסכמות עונשיות.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, עבד הנאשם כעובד ציבור ברשות המסים במשרד פקיד שומה 4 בתל אביב, בתפקיד של פקיד האחראי על סגירת תיקים, שידור דו"חות וסיוע בארכיב. לנאשם ניתנה הרשאה להכנס למערכת הממוחשבת של רשות המסים, מערכת שע"מ, לשם מילוי תפקידו בהקשרם של נישומים בפקיד שומה 4 בלבד. במשך תקופה ארוכה, שתחילתה ביום 15.2.10 וסיומה ביום 18.1.15, במספר רב של הזדמנויות, עשה הנאשם שימוש לרעה בהרשאה, וביצע שלא במסגרת תפקידו שאילתות במערכת שע"מ ביחס לנכסי נדל"ן של אנשים שונים, כאשר רובם כלל אינם נישומים בפקיד שומה 4, תוך שליפת נתונים מהמערכת לגבי נכסיהם או מידע אחר הקשור אליהם. במהלך התקופה, העביר הנאשם את הנתונים ששלף לגורמים שונים לא ידועים וכן ליחיאל רוזנברג, ובכך גילה מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו שלא לצורך ביצוע עבודתו, עשה שימוש במידע, פגע בפרטיותם של נפגעי העבירה והפר את חובת הסודיות כלפיהם. הנאשם הורשע בעבירה של הפרת אמונים, עבירה על סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובביצוע ריבוי עבירות שעניינן פגיעה בפרטיות והפרת חובת סודיות, עבירות על סעיפים 2 (7)+(9), 5 ו-16 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

תסקיר שירות המבחן

לביהמ"ש הוגשו תסקיר ראשוני ובו בקשת דחיה ותסקיר משלים ביום 16.7.18. מהתסקירים עולה כי הנאשם בן 54, הוא איש משפחה, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות מלא בצה"ל, שמר במהלך חייו על יציבות תעסוקתית, ניהל אורח חיים נורמטיבי ונעדר עבר פלילי.

לעניין מעשי העבירה, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, אך בד בבד טען כי כלל לא היה מודע לפסול במעשים במהלך ביצועם. לדבריו, דרישות התפקיד כללו "שטחים אפורים" ומקום להפעלת שיקול דעת עצמאי, בין היתר בשימוש במערכת שע"מ במטרה לייעל הליכים ולקצר זמנים. הוא הדגיש כי במהלך תקופת עבודתו הקפיד להוציא מידע רק לאחר קבלת תעודה מזהה באופן המבטא לשיטתו את העובדה ששמר על כללי העבודה ופעל מתוך כוונה לספק שירות מקצועי לקהל הפונים. אציין כי מתיאוריו אלה של הנאשם לא עולה תמונה של הפנמה אמיתית ומעמיקה של הפסול במעשים. אכן, שירות המבחן מצא כי עצם קיומו של ההליך המתנהל לחובתו חידד עבורו את הפסול במעשיו, אך ההסברים שנמסרו מבטאים התייחסות מקלת ראש כלפי העבירות.

משיחה עם רעיית הנאשם עלה כי הוא המפרנס העיקרי. הרעיה תיארה את אופיו הנאיבי של הנאשם ואת נכונותו התמידית לעזור ללא בחינה שקולה של הסיכונים הכרוכים בכך. היא תיארה כי הזדעזעה עת גילתה על מעשי העבירה, וכן תיארה את מצבו הנפשי של הנאשם מאז.

שירות המבחן התרשם שהסנקציות שהופעלו נגד הנאשם, בהן הרחקתו ממקום העבודה, לצד העובדה שעתידי התעסוקתי אינו ברור, הביאוהו לביצוע "חשבון נפש", והוא מגלה כעת יכולת להתייחס למאפייני אישיות שהביאוהו לביצוע העבירות, בהם נטייתו לרצות את הסובבים אותו.

לאחר בחינה של מאפייניו האישיותיים של הנאשם וגורמי הסיכון והשיקום בעניינו מצא שירות המבחן כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא נמוך, בעיקר על רקע העובדה כי הוא צפוי להיות מפוטר מעבודתו בשירות הציבורי. לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול המליץ שירות המבחן על המשך ההליך השיקומי בדרך של ענישה בדמות של"צ בהיקף של 400 שעות והעמדתו בצו מבחן למשך שנה.

כידוע המלצת שירות המבחן היא כלי עזר מקצועי המתמקד בעיקר בהיבט השיקומי - טיפולי והיא אינה מחייבת את ביהמ"ש.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים, גם לאחר התיקונים בכתב האישום, והדגיש את החומרה הנובעת ממשרתו של הנאשם כעובד ציבור וכן מריבוי העבירות ומשך ביצוען. הוא עמד על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, תוך שהדגיש את היבטי הפרת הסודיות והפגיעה בפרטיותם של אזרחים. ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה הנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר, תוך שציין כי עמדת המאשימה היא שיש להעביר מסר ברור בדבר חומרת הענישה הצפויה לעובדי ציבור מעלו

באמון הציבור במסגרת תפקידם. לעניין לקיחת האחריות, ב"כ המאשימה טען שדברי הנאשם בתסקיר אינם עולים בקנה אחד עם מסקנות שירות המבחן, ועתר שלא לאמץ את ההמלצות העונשיות מטעם שירות המבחן. מבלי למעט מן האמור, עתר ב"כ המאשימה בהגנותו למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, וזאת לאור הודייתו ועברו הפלילי הנקי. ב"כ המאשימה ביקש במסגרת ענישה נלווית, בין היתר קנס בהיקף משמעותי.

ב"כ הנאשם טען כי חרף העובדה שמדובר בריבוי מעשים שהתרחשו על פני תקופה ארוכה, אין מדובר במעשים ברף חומרה גבוהה, שכן מדובר בנתונים שניתן להשיג בדרכים חוקיות ולא באינפורמציה סודית וחסייה. יצוין כי אין אישור לטענה זו בעובדות כתב האישום להן מוגבל ביהמ"ש. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא גרם כל נזק קנייני לאזרחים חרף מסירת המידע. הוא טען למתחם ענישה בטווח שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות. לעניין הענישה הקונקרטית, הסנגור עמד על נטילת האחריות המלאה על ידי הנאשם ושיתוף הפעולה מצידו עם גורמי החקירה, הוא עמד על הנזק שנגרם לנאשם מעצם הרשעתו ואובדן מקום עבודתו. הסנגור הדגיש כי מדובר בעובד מסור ומוערך במהלך שנותיו הרבות במקום עבודתו, והציג בהקשר זה מסמכי הערכה והוקרה שונים שקיבל הנאשם במהלך עבודתו (נ/1). ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן והדגיש את נטילת האחריות העולה ממנו ואת ההערכה בדבר הסיכוי הנמוך להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם. הסנגור עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן ושל"צ.

הנאשם הביע בפניו צער על מעשיו וביטא את הקושי של בני משפחתו כתוצאה מהמעשים, תוך שציין כי שילם מחיר כבד על מעשיו.

דין והכרעה

כתב האישום שלפניי מתאר סדרת מעשים שיטתית אשר בוצעה על ידי הנאשם במסגרת תפקידו במהלך תקופה בת 5 שנים ויותר. הצדדים התייחסו למכלול המעשים כאל אירוע עונשי אחד ואני שותפה לגישתם.

כידוע, על שלושה אינטרסים בא האיסור הקבוע בעבירה של הפרת אמונים להגן:

"הערך הראשון נועד להבטיח את אמון הציבור בעובדי הציבור. אמון זה הוא תנאי הכרחי לתפקודם של עובדי הציבור. אמון זה הוא חיוני לשמירה על המסגרות החברתיות.. הערך השני נועד להבטיח את טוהר המידות של עובדי הציבור... טוהר המידות משמעותו התנהגות הוגנת וישרה של עובד הציבור. שירות ציבורי שמידותיו אינן טהורות ושכפיו אינן נקיות הוא שירות ציבורי לא מוסרי.... הערך השלישי נועד להבטיח את פעילותו התקינה של המינהל הציבורי. הוא בא לוודא כי עובד הציבור יגשים את תפקידו כנדרש; כי הוא יפעל על-פי הכללים ואמות המידה הקובעים את תהליך קבלת ההחלטות; כי הוא לא יעמיד עצמו במצבים שיש בהם פגיעה ביכולתו להוציא את תפקידו מהכוח אל הפועל באופן ראוי; כי האינטרס הציבורי, המונח ביסוד התפקיד הציבורי, יוגשם הלכה למעשה" (דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שבס).

לאור המפורט לעיל ולהלן, ואף לאחר שלקחתי בחשבון שאין פירוט לגבי אופי המידע שנמסר או זהות נפגעי העבירה, דומה בעיניי שאין מדובר בהפרת אמונים קלת ערך ומידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה נמוכה, עם זאת, בהתאם לניסוחו של כתב האישום במתכונתו המתוקנת, ובהתחשב בכך שמדובר בפקיד שאינו בכיר, אין מדובר בדרגת פגיעה מהגבוהות.

העבירות שעניינן פגיעה בפרטיות, נועדו להבטיח את זכותו של כל אדם לפרטיות, ומעמדן התחזק מאז חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. מקום שהמידע מקורו במאגר מידע ו/או מידע שנישומים חייבים למסור לרשויות המס, ולאור חובת הסודיות בחוקי המס, הפגיעה בפרטיות היא פגיעה של ממש.

אשר למדיניות הענישה, שני הצדדים טענו שיש קושי באיתור פסיקה מתאימה לנסיבות תיק זה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסק דין אחד שבו הנסיבות דומות מאד לטענת המאשימה. אציין כי בע"פ 70937/08 **ליבוביץ נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם על עונש של 20 חודשי מאסר בפועל. גזר דין זה מוקדם לתיקון 113 לחוק העונשין ולא נקבע בו מתחם ענישה. המערער הורשע במסגרת עבודתו ברשות המסים בעבירות דומות לנאשם שלפניי, אלא שהוא הורשע גם בקשירת קשר לביצוע פשע, ובכך קיים הבדל. בנוסף, ערכאת הערעור הדגישה לחומרה את תפקידו הבכיר ברשות המסים ואת הכשרתו כרו"ח, וכן ציינה כי בשונה מנאשמת אחרת, שעניינה הסתיים בעונש לריצוי בעבודות שירות, אותו נאשם מסר מידע לגבי נושאים רבים, ובמידע נעשה שימוש, כשכמות האירועים עמדה על 1,300 מקרים בפרק זמן של כשנה. בכל אלה (מלבד התקופה), דומה שעניינו של ליבוביץ נבדל משמעותית לחומרה מעניינו של הנאשם שלפניי.

ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה כלל.

אני מוצאת לנכון להפנות לפסיקה שיש לה דמיון בשינויים המחוייבים למעשים שלפניי. כל פסקי הדין שלהלן ניתנו על ידי ביהמ"ש לא במסגרת הסדר עונשי, אם כי חלק הארי של הפסיקה קודם לתיקון 113 ואינו כולל מתחמי ענישה.

ע"פ 3517/11 **שמשון נ' מדינת ישראל**, בו נדון ערעורה של מי שבמעמדה כעובדת בכירה במשרדי מס הכנסה סייעה לנישומים עימם היו לה יחסי היכרות בדרך של ביטול קנסות, סיוע בהשגת אישורי פטור מניכוי במקור, הגעה להסדרי תשלום חלקיים ומיטיבים, וביטול הליכי גבייה שונים שנפתחו נגדם. הנאשמת הורשעה בעבירות של מרמה והפרת אמונים וכן בעבירות חמורות של קבלת דבר במרמה, ניסיון לקבל דבר במרמה ורישום כוזב במסמכי תאגיד. על הנאשמת נגזרו 75 ימי מאסר לאחר שסירבה תחילה לריצוי עונש של 6 חודשי עבודות שירות, ובהסכמת הצדדים במסגרת הערעור הומר עונשה לעונש הנזכר.

ע"פ 846/12 **ויטה נ' מדינת ישראל**, בו אושרה הרשעת המערער ב- 2 מתוך 3 עבירות של מרמה והפרת אמונים, בכך שבמסגרת תפקידו כפקיד שומה היה פועלו נגוע בניגוד עניינים בשעה שערך את הסכמי המס של אנשי העסקים צ'רנוי וגאידמק. בשל זיכויו בערעור מעבירה אחת מהשלוש, הופחת עונשו מ- 6 ל- 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ע"פ 1044/12 סער נ' מדינת ישראל, בו נדחה ערעורו של מי שהורשע במעמדו כמנהל בית המכס והמע"מ בירושלים בשלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים בקשר לשורת מינויים ברשות המיסים. עונשו למשך 5 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריאח נותר על כנו.

ע"פ 5755-05-08 מדר נ' מדינת ישראל (המאוחד עם ע"פ 2210-08-08 וירניק נ' מדינת ישראל) הנאשמת הורשעה בשלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים, בכך שבמהלך עבודתה כעובדת ציבור במשרדי פקיד שומה, העבירה לנאשם מידע בנוגע לשומותיהם של נישומים שונים שהיו לקוחותיו של הנאשם, על מנת שזה יעשה שימוש במידע ויצליח כך לשכנע את הנישומים לשכור את שירותיו. על הנאשמת נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובמסגרת הערעור התווסף רכיב ענישה כספית.

בנוסף, אני מפנה לפסקי דין בהם נדון עניינם של עובדי ציבור שאינם קשורים לרשות המסים שהפרו אמונים:

עפ"ג 22556-06-10 וולך נ' מדינת ישראל, בו נדון ערעורו של הנאשם סגן ראש עיריית תל אביב אשר הורשע בשלוש עבירות של הפרת אמונים ובשלוש עבירות של מתן ידיעה כוזבת לפי חוק הכניסה לישראל, בשל כך שבשלוש הזדמנויות הנפיק לבקשת חברו אישור כניסה לישראל עבור צעירה מולדובית, באמצעות מסמך כוזב לפיו היא מוזמנת ארצה במסגרת של השתלמות הקשורה לעיריית תל אביב. העונש נגזר עליו של 5 חודשי מאסר מותנה ו- 200 שעות של"צ נותר על כנו.

ת"פ 4637-12-15 מדינת ישראל נ' אזולאי, הורשעה הנאשמת שבהיותה מנהלת הלשכה, המזכירה והעוזרת הפרלמנטרית של בנימין בן אליעזר המנוח, עברה בצוותא חדא עם אחר עבירה של מרמה והפרת אמונים, תוך שימוש וניצול לרעה של מידע פנימי, בכך שפעלה לתיאום פגישות והעברת אינפורמציה באופן שיקדם את עניינם של נאשמים אחרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר.

ע"פ 13776-12-16 מדינת ישראל נ' וסרמן, במסגרתו הורשע הנאשם בביצוע 3 עבירות של מרמה והפרת אמונים בשלושה אירועים ואישומים נפרדים, בתפקידו כמזכ"ל הסתדרות המורים ויו"ר אגף הכספים בהסתדרות המורים. ביחס לכל אחד מהאישומים המתוארים לעיל נקבע מתחם ענישה בטווח שבין 4 ל- 12 חודשי מאסר.

כעולה מן המקובץ, מדיניות הענישה היא מגוונת, ובהתחשב במידת בכירותו של כל נאשם, כמו גם באופי המעשים ובמשכם ותדירותם, נגזרים העונשים, כשעל פי רוב הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר בפועל שדרך ריצויים היא בעבודות שירות.

בטרם אדרש לחומרת המעשים בנסיבותיהם, אבהיר כי כל קביעותי מוגבלות לתוכנו של כתב האישום המתוקן, לא יותר ולא פחות. מדובר בנאשם שביצע את מעשי העבירות במעמדו כעובד ציבור ברשות המסים, שאמנם תפקידו לא היה בכיר אלא פקידותי, אך מדובר בפקיד ותיק ומנוסה שעבד ברשות המסים משנת 1998. הנאשם ניצל את תפקידו, את הגישה שיש לו למאגר המידע מתוקף תפקידו, והתעלם מחובת הסודיות המוטלת עליו. מעשיו של הנאשם לא היו אימפולסיביים או ספונטניים, ולא בוצעו מטעמי מצוקה אישית או טעמים דומים, אלא מדובר במעשים מתוכננים, שמעורבים בהם ולו בעקיפין גורמים נוספים להם נמסר המידע. בכתב האישום המתוקן הורשע הנאשם ביחס לתקופה של כחמש שנים בהתאם למגבלת ההתיישנות, כשצוין שהמעשים בוצעו במספר רב של הזדמנויות, כשבמהלך השנים הנאשם לא נמלך בדעתו ולא הפסיק את המעשים. להיפך, במציאות הנאשם ניצל את העובדה שלאור הרשאותיו

לעשות שימוש במאגר מידע במסגרת תפקידו, לא יעוררו פעולותיו חשד, ונעזר בניסיונו המקצועי לקידום המעשים ולשליפת מידע על נישומים שמרביתם אינם שייכים ליחידת פקיד השומה בה עבד. סוג המידע שנשלף והועבר נוגע לנכסי נדל"ן, היינו קניינו של אדם, וכן מידע אחר שטיבו לא ידוע, והוא הועבר לגורמים שונים שזהותם לא ידועה ולגורם אחד שזהותו ידועה. פוטנציאל הנזק הגלום במעשיו הוא רב וברור, כשבהקשר זה יש משמעות גם לחובתו של נישום למסור מידע לרשות המסים, עם זאת, בהתאם לנוסחו של כתב האישום המתוקן לא פורטו נזקים קונקרטיים ולא נפגע עבירה ספציפיים.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם מתחם הענישה נע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר.

אעיר כי המלצותיו העונשיות של שירות המבחן אינן עולות בקנה אחד עם מדיניות הענישה ועם חומרת המעשים בנסיבותיהם ולא אוכל לקבלן. עוד אציין כי לא התבקשה סטייה ממתחם הענישה מחמת שיקולי שיקום, ולא הוצג בהקשרו של הנאשם הליך שיקומי המצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה.

לעניין הענישה הכספית, מדובר במעשים שמעצם טיבם וטבעם מבוצעים מטעמים של תועלת, וזאת מבלי למעט מן העובדה שבכתב האישום המתוקן אין תיאור של תועלת או תמורה שנצמחה לנאשם. מעשים אלה מחייבים ענישה כספית שיש בה אלמנט מרתיע ליחיד ולרבים, הכל בכפוף למגבלות יכולת של הנאשם. הנאשם ציין כי אינו עובד, אך לא הוצגו אסמכתאות לגבי מצב כלכלי דחוק. בנסיבות אלה, נע הקנס בין 10,000 - 25,000 ₪ לצד התחייבות להמנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית

בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנסיבות לקולא ולחומרה שלהן:

ראשית, הנאשם הודה במיוחס לו לאחר סיום פרשת התביעה, כשניהול ההליך עד אותו שלב הביא לתיקונים בכתב האישום. בנוסף, שיתף פעולה עם גורמי החקירה ומסר את המידע הראשוני על אודות החשדות במסגרת הליכי בירור משמעותיים. מדבריו בפני התרשמתי כי חרטתו, ולו בדיעבד, כנה.

שנית, עברו הפלילי של הנאשם נקי וזו הסתבכותו היחידה בפלילים. עם זאת, לאור ריבוי העבירות ומשך ביצוען על פני תקופה ארוכה אין לראות במעשיו מעידה חד פעמית.

שלישית, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לביצוע המעשים, שמר על יציבות תעסוקתית והיה דמות מוערכת בעבודתו כפי שעלה מראיות ההגנה לעונש אשר הוצגו לעיוני (נ/1).

רביעית, מתסקיר שירות המבחן עלה כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, וכי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידו נמוך. מתסקיר שירות המבחן מצטיירת דמותו המוחלשת של הנאשם, אשר עמדה במידת מה בבסיס

ביצוע המעשים. לענין הרתעת הרבים, יש מקום להחמרה בענישה לתכלית זו.

חמישית, הנאשם עתיד להיות מפוטר ממקום עבודתו ויש לקחת נתון זאת בחשבון ביחס לנזק שנגרם לנאשם כתוצאה ממעשיו, שיש בו כמובן להשפיע על מצבם של בני ביתו.

ב"כ המאשימה ביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, וביהמ"ש אינו נוהג להחמיר מעבר לעמדת המאשימה למעט במקרים יוצאי דופן שתיק זה אינו נמנה עליהם. לפיכך, הגם שתסקיר שירות המבחן לא היה מובהק בכל הנוגע למידת ההפנמה ולקיחת האחריות, וחרף שיקול ההרתעה, בעיקר הרתעת הרבים, יגזר העונש בתחתית המתחם כעיתירתו ההגונה של ב"כ המאשימה, לצד קנס בחלקו התחתון של מתחם הקנס, אך לא בתחתיתו וענישה נלווית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בית החייל, רחוב ויצמן 60 תל אביב.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 5.11.18 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה של הפרת אמונים.

מאסר על תנאי למשך 3 חודשים לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את יתר העבירות בהן הורשע.

3. קנס בסך 15,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.5.19. **לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

5. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. **מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.**

זכות ערעור לביהמ"ש העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.